

Nr 493.

Av herr **Lindman m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 31, med förslag till lag om vissa ekonomiska stridsåtgärder.*

I den av professor Ragnar Bergendal framlagda utredningen angående tredje mans rätt till neutralitet i arbetskonflikt förordade han ändring i § 1 12 mom. i tryckfrihetsförordningen av innehåll att ej någon på grund av vad i sagda moment stadgades vore berättigad att genom utspridande av skrift å offentligt ställe emot förbud i allmän lag söka förmå allmänheten att deltaga i blockad eller bojkott. Därjämte föreslog han ändring i § 3 14 mom., innefattande förbud mot uppmaning eller annat försök att förmå någon att anordna, vidtaga, deltaga i eller vidmakthålla ekonomiska stridsåtgärder mot tredje man eller hot om att anordna, vidtaga eller vidmakthålla sådana åtgärder.

Trettonmannakommissionen påyrkade jämväl vidtagande av vissa ändringar i tryckfrihetsförordningen, ehuru kommissionen icke framlagt ett utformat förslag härtill.

Departementschefen yttrade, att han så mycket mindre funne skäl att nu ifrågasätta någon ändring i tryckfrihetsförordningen som den föreslagna lagstiftningen i övrigt borde få karaktär av försökslagstiftning och därför ha allenast temporär giltighet. Med den utformning, lagen enligt hans förslag skulle erhålla, ansåges behovet av ändring i tryckfrihetsförordningen icke äga alltför stor aktualitet.

Lagrådet framhöll att ändring i tryckfrihetsförordningen icke ansåges vara till komplettering av det remitterade förslaget behöflig för annat fall än att i lagen komme att såsom lagrådet förordat införas stadgande om straff för uppenbart oriktiga eller missvisande framställningar i meddelande till allmänheten. Lagrådet ansåge det vara tydligt, att ett dylikt stadgande icke vunne nämnvärd effektivitet, om det ej finge sin motsvarighet i tryckfrihetsförordningen. Den omständigheten att huvudstadgandet skulle komma att givas i en provisorisk lag behövde icke utgöra hinder häremot, då enligt lagrådets mening ett stadgande i detta avseende borde vara påkallat, oavsett vilket innehåll i övrigt, som gäves åt lagen.

I särskild motion hava vi föreslagit införande i 11 kapitlet strafflagen av en § 16 i enlighet med professor Bergendals och trettonmannakommissionens förslag. Denna paragraf är icke avsedd att äga allenast provisorisk giltighet. För att göra stadgandet effektivt synes det välbehöfligt att komplettera tryckfrihetsförordningen med förbud mot utspridande av tryckt skrift å offentligt ställe.

I övrigt torde det på sätt, lagrådet yttrat, vara nödvändigt att i tryckfrihetsförordningen jämväl upptaga stadgandet om straff för uppenbart oriktiga

eller missvisande framställningar i meddelande till allmänheten angående vissa ekonomiska stridsåtgärder.

Under åberopande härav och under hänvisning till vad vi anfört i vår motion i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 31 få vi hemställa,

att ändringar i tryckfrihetsförordningen måtte vidtagas i enlighet med följande förslag:

Utkast till ändringar i tryckfrihetsförordningen.

§ 1.

12:o. Intet hinder — — — — — kan upptäckas. Ej vare någon på grund av vad i detta moment är stadgat berättigad att genom utspridande av skrift å offentligt ställe, emot förbud i allmän lag, söka förmå allmänheten att delta i blockad eller bojkott.

§ 3.

14:o. Uppmaning eller annat försök att förmå någon att anordna, vidtaga, delta i eller vidmakthålla ekonomisk stridsåtgärd mot tredje man eller hot om att anordna, vidtaga eller vidmakthålla sådan åtgärd; brottet straffes med böter från och med trettiofyra riksdaler sexton skillingar till och med ettusen riksdaler, eller fängelse från och med en till och med sex månader, och skriften konfiskeras.

Stockholm den 16 februari 1935.

Arvid Lindman.

E. O. Magnusson.

Ivar Anderson.

T. G. v. Seth.

Karl Magnusson

Gunnar Persson.

Erik Nylander.

i Skövde.